

РЕШЕНИЕ

№ 20441

гр. София, 13.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2896** по описа за **2025** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). С Решение № 4710 от 28.10.2024 г., постановено по НАХД № 3710/ 2024 г. по описа на СРС, 18-ти състав, е потвърдено Наказателно постановление (НП) № НП-37/ 30.01.2024 г., издадено от зам. министър на земеделието и храните, с което на „БЪЛГАРСКА УЧИЛИЩНА ИНДУСТРИЯ“ ООД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 1 204 лв. на основание чл. 53, ал. 1 от ЗАНН във вр. чл. 44, ал. 2 и чл. 41, ал. 3 във вр. ал. 1, т. 2 от Закона за опазване на земеделските земи (ЗОЗЗ) за нарушение на чл. 2, ал. 3 във вр. чл. ал. 1 и ал. 2 от ЗОЗЗ и чл. 3, ал. 2, изр. първо от Правилника за прилагане на Закона за опазване на земеделските земи (ППЗОЗЗ)

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК вр. чл. 63в ЗАНН решението е обжалвано от „БЪЛГАРСКА УЧИЛИЩНА ИНДУСТРИЯ“ ООД с искане да бъде отменено, като бъде отменено и НП № НП - 37/ 30.01.2024 г. Релевираните с жалбата касационни основания са за нарушение на закона и съществени нарушения на процесуалните правила - чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

В съдебно заседание пред Административен съд София – град касаторът, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът – зам. министър на земеделието и храните, редовно призован, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с нея касационни основания по смисъла на чл. 348 от НПК и служебно на основание чл. 218, ал. 2 от АПК провери изцяло съответствието на решението с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество е основателна.

За да потвърди НП СРС е изложил, че наказващият орган правилно е стигнал до извод за извършване на административно нарушение и санкционирането с НП се явява законосъобразно, като наложената имуществена санкция, която е съвсем близка до предвидения в закона минимум, при всяко положение не се явява непропорционална на извършеното нарушение, имайки предвид и обема на общественото застрояване, съобразявайки и съответно приложимата за хипотезите по чл. 83 от ЗАНН (каквато е настоящата) уредба по чл. 12 и чл. 27 от ЗАНН (на още по-силно основание не е налице и хипотеза по чл. 28 от ЗАНН). Според СРС разрешаването на строителството по реда на ЗУТ няма как да замести липсата на промяна на статута на земята по реда на ЗООЗ, като визираното разрешаване по реда на ЗУТ в случая е само една от изискуемите законови предпоставки за правомерност на строителството и не води до недопустимо подвеждане на санкционираното лице. Сочи, че общественото застрояване не е извършено и в хипотеза по чл. 2, ал. 4 от ЗООЗ (в които хипотези практически не е налице промяна на предназначението на земята). Заклучил е, че осъществяването на строителство като процесното (извън хипотезите по чл. 2, ал. 4 от ЗООЗ, независимо съобразно коя редакция на визираната разпоредба, както е в случая) на сграда с промишлено предназначение логически няма как да означава нищо друго освен извършване именно на промяна в предназначението на земеделската земя, визирана в чл. 2, ал. 3 от ЗООЗ (в който смисъл е налице и напълно ясно обвинение).

Касационният контрол за законосъобразност, осъществяван от административния съд е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които касационната инстанция следи служебно, като чл. 220 от АПК установява забрана за фактически установявания. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

В настоящия случай по делото липсват фактически установявания, изложено е единствено, че „доказателствената съвкупност се явява напълно достатъчна за изясняване на делото, включително като досежно релевантната за решаването му фактическа обстановка същата съвкупност е безпротиворечива и липсват каквито и да било основания за съмнение досежно автентичността и достоверността ѝ“.

В нарушение на чл.305, ал.3 от НПК, приложим субсидиарно на основание препращащата разпоредба на чл. 84 от ЗАНН, в мотивите на решението не се посочват установените обстоятелства и доказателствените материали, които ги установяват. Липсата на противоречиви доказателства освобождава съда от задължение да изложи кои от тях кредитира и кои не, но не и от това да извърши собствен анализ на доказателствения материал, въз основа на който да изложи фактите, които счита за установени по делото. Констатираното процесуално нарушение е от категорията на съществените, тъй като липсата на фактически установявания в оспореното

решение препятства проверката на касационната инстанция на законосъобразността на изводите на районния съд. При липса на анализ и преценка на събраните по делото доказателства, доказателствени и фактически изводи относно релевантните за нарушението, предмет на административнонаказателното обвинение, обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, касационната инстанция не може да постанови акт, в който за пръв път да обсъди фактите, включени в предмета на доказване и да установи фактическа обстановка по делото.

Предвид това следва решението на районния съд да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг състав от същия съд.

С оглед изхода на делото по въпроса за разносните следва да се произнесе въззивната инстанция при новото разглеждане на делото, по арг. от чл.226, ал.3 АПК.

Водим от горното, Административен съд София-град, I-ви касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 4710/ 28.10.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 18-ти състав по НАХД № 3710/ 2024 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: